

NEKAJ NASVETOV ZA BOLJŠE UČENJE

Vsi, tako starši, učitelji, svetovalni delavci si želimo, da bi naš otrok čimveč znal, da bi ob koncu leta imel dobro spričevalo, da bi kar najbolje izkoristil svoje dane možnosti.

Dostikrat se naša pričakovanja ne izpolnijo. Še posebno smo razočarani, jezni, zaskrbljeni takrat, ko vidimo, da otrok presedi cele ure ob knjigah in zvezkih, rezultati so pa slabi.

Vedeti moramo, da vsako učenje ni enako uspešno!

Kakšna bo otrokova učinkovitost pri učenju je odvisno predvsem od:

- njegovega duševnega počutja in zdravja
- njegovih umskih sposobnostih
- njegovega telesnega počutja
- delovnih pogojev v katerih se uči
- kako se uči

Če so omenjeni pogoji izpolnjeni, tako s strani otroka kot staršev, potem mora biti otrokovo učenje uspešno!

Pogoje za učenje doma ustvarjamo predvsem starši, in sicer :

1. kakšno je naše ravnanje z otrokom
2. čas, ki ga ima otrok na razpolago za učenje
3. prostor v katerem se otrok uči

AD1/ Kakšno je naše ravnanje in kako ravnati

Priporočljivo ravnanje :

- otrok mora čutiti, da stalno bedimo nad njegovim delom, ne da bi bili pri tem vsiljivi
- ne obremenjujmo otroka s pretiranim učenjem, saj mu lahko zmanjšamo voljo do učenja in vzbudimo odpor do šole
- vzpodbujajmo otroka za dosežene uspehe in pravilno opravljene naloge; s tem povečamo njegovo vztrajnost in motiviranost -ne prekinjajmo otroka pri učenju z raznimi načrti, vprašanji, pripombami, kajti zbranost pri otroku hitreje popušča kot pri odraslem človeku
- pohvalimo ga ob vsakem, tudi najmanjšem uspehu -ne kaznujmo otroka s podaljševanjem učnega časa in povečanjem učne obremenitve
- tako bo lažje sprejel in razumel, da je sposoben tudi sam napraviti nalogo in se naučiti določeno snov -prav tako ni primerno skrajševanje učne obveznosti za nagrado
- nekateri otroci učno snov počasneje dojemajo; ne postanimo nestrpni, če jo otrok tudi po daljši razlagi še vedno ne razume; otroku naj pomaga tisti, ki ima največ potrpljenja z njim, sicer mu naša "pomoč" bolj škoduje kot koristi; če sami ne zmoremo, poiščimo nekoga, ki mu bo lahko pomagal -ne dopovedujmo otroku, da je len, da nima čuta odgovornosti; s stalnim grajanjem in zmerjanjem dosežemo, da otrok resnično izgubi zaupanje vase ,sprejme naša razlage in postane ravno tak, kakršnega si ne želimo
- otrok mora imeti dovolj časa tudi za igro in razvedrilo -izogibajmo se sramotenju /npr.: iz tebe nikoli nič ne bo; si neumen; zabit, ipd./, ne posmehujmo se otroku
- za otroka moramo imeti čas tudi takrat, ko se ne uči, ko nas ne prosi izrecno, da bi mu pomagali -ne primerjajmo otroka z njegovim uspešnim bratom ali sestro, ali z uspešnim sosedovim otrokom; otroku tako povečujemo občutek, kako zaostaja za njimi in mu jemljemo pogum
- imejmo otroka radi tudi takrat, ko ne prinaša iz šole dobrih ocen -razburjenega in utrujenega otroka ne silimo k učenju
- dovolimo mu, da se uči skupaj s sošolcem, če tak način prinaša uspeh pri otroku -ne bodimo otroku nadležni, kadar se uči, ne opozarjajmo ga kar naprej, ne pridigajmo mu in ne bodimo preveč vsiljivi
- občasno poiščimo otrokovega razrednika, da nam pove kakšen je otrokov uspeh, kaj opaža, prosimo ga naj nam svetuje kaj narediti

Ravnanje, ki ga odsvetujemo:

- ne obremenjujmo otroka s pretiranim učenjem, saj mu lahko zmanjšamo voljo do učenja in vzbudimo odpor do šole
- ne prekinjajmo otroka pri učenju z raznimi načrti, vprašanji, pripombami, kajti zbranost pri otroku hitreje popušča kot pri odraslem človeku
- ne kaznujmo otroka s podaljševanjem učnega časa in povečanjem učne obremenitve
- prav tako ni primerno skrajševanje učne obveznosti za nagrado
- ne dopovedujmo otroku, da je len, da nima čuta odgovornosti; s stalnim grajanjem in zmerjanjem dosežemo, da otrok resnično izgubi zaupanje vase, sprejme naša razlage in postane ravno tak, kakršnega si ne želimo
- izogibajmo se sramotanju /npr.: iz tebe nikoli nič ne bo; si neumen; zabit, ipd./, ne posmehujmo se otroku
- ne primerjajmo otroka z njegovim uspešnim bratom ali sestro, ali z uspešnim sosedovim otrokom; otroku tako povečujemo občutek, kako zaostaja za njimi in mu jemljemo pogum
- razburjenega in utrujenega otroka ne silimo k učenju
- ne bodimo otroku nadležni, kadar se uči, ne opozarjajmo ga kar naprej, ne pridigajmo mu in ne bodimo preveč vsiljivi

AD2/ Kako urediti čas za učenje?

- kadar ima otrok pouk dopoldan je priporočljivo, da otrok po kosilu nekaj časa počiva in se šele potem uči
- če je le mogoče naj se otrok stalno uči ob istem času
- dolžina "učne ure" je pri različnih otrocih različna; veljajo pa ta načela:
Daljši čas učne ure
- za dovolj bistre otroke
- za otroke, ki imajo dobro sposobnost miselne koncentracije
- kadar se otrok uči smiselno gradivo
- za starejše otroke
Krajši čas učne ure
- za manj bistre otroke
- za otroke z različnimi težavami (organsko poškodovani, telesno šibki, s slabšo koncentracijo)
- za mlajše otroke
- mehanično učenje (učenje pesmic,....)
- najprimernejša dolžina učne ure je od 20 do 30 minut
- ponavljanje je najučinkovitejše pred spanjem in pred odhodom v šolo; snov je potrebno večkrat ponoviti
- odmori med učenjem naj bi trajali le 5 do 10 minut, kajti predolgi odmori razbijejo delovno razpoloženje
- otroku pa moramo zagotoviti tudi prosti čas, vsak dan in ob prostih dnevih.

AD3/ Prostor za učenje

- če otroka med učenjem motijo ostali družinski člani in nima mirnega kotička za delo, mu misli begajo drugam, tako da lahko kljub dolgemu sedenju ob knjigi ne doseže zaželenega uspeha.
- če je med učenjem obdan z igračami bo njegova pozornost in koncentracija zelo motena
- prav tako so pogoji učenja moteni, če je prostor pretopel ali premrzl
- če je slaba ali neprimerna svetloba
- če nima primerne stola ali mize
- če stalno nekdo prihaja in odhaja
- če je prižgan televizor in sliši (niti ni potrebna, da jo vidi) kakšno zanimivo oddajo /risanke, filmi, ipd./, bo njegova pozornost "odplavala"
- prostor naj bi bil tako urejen, da deluje toplo in prijazno

...in še nekaj.....

- Zelo pomembno je, da otrok čuti, da za odločitvami stojita oba starša, da ni dvotirnosti.
- Celotno breme otrokovega uspeha ali neuspeha ne sme "ležati" samo na enem izmed staršev. Če je z otrokovim učenjem obremenjen samo eden izmed staršev, je normalno in človeško, da postaja le-ta manj strpen, hitreje razdražljiv, včasih že obupan, otrok s strani njega doživlja predvsem pritiske na katere pa reagira po svoje, največkrat tako, da nas še bolj spravi v stisko.
- S šolskimi težavami in problemi učenja se še vedno največ ukvarjajo mame. Brez sodelovanja obeh staršev bodo rezultati slabi, še posebno pri tistih otrocih, kjer že zaznamo učne in vedenjske težave. Učne težave lahko vplivajo na pojav vedenjskih težav, prav tako pa so lahko vedenjske težave eden izmed vzrokov slabše učne uspešnosti.
- Kadar so učni uspehi, kljub vsem naporom slabi, je smiselno ugotoviti otrokove umske zmogljivosti, tako da od njega ne pričakujemo preveč, predvsem tistega kar ne zmore; včasih pa je to dobro vedeti tudi, da od otroka ne zahtevamo premalo, če so njegove sposobnosti višje.